

· SPIRITUELE GIDS ·

In contact met de
Engelen

Theolyn Cortens

DELTA[△]S

Opdracht

Voor mijn echtgenoot, levensgezel en zielsverwant, Will

Original title: *Living with Angels*
© Theolyn Cortens, MMIII. All rights reserved.
First published by Judy Piatkus (Publishers) Ltd, London.
Nederlandse uitgave © Zuidnederlandse Uitgeverij N.V.,
Vluchtenburgstraat 7, B-2630 Aartselaar, België, MMXXV.

Alle rechten voorbehouden.
Deze uitgave door: Deltas, België-Nederland.
Nederlandse vertaling: Sandra Van Steenwinkel.

D-MMXXIV-0001-213
NUR 720

Inhoud

Dankbetuigingen	6
Inleiding	7
1. Wie zijn de engelen?	15
2. Engelen door de geschiedenis heen	31
3. Engelen in de moderne tijd	45
4. Uw ontmoeting met de engelen voorbereiden	59
5. Uw beschermengel ontmoeten	81
6. Overvloed manifesteren	98
7. Medeschepping	118
8. Engelen met een doel	130
9. De aartsengelen van de zodiak	143
10. De aartsengelen van de Boom des Levens	159
Appendix: Engelensymbolen	180
Bronnen	183
Websites	185
Register	186
Een afscheidswens	192

Dankbetuigingen

Een speciaal woord van dank voor Anthea die me heeft geholpen bij het schrijven van dit boek. Een zegenwens voor alle lieve mensen in mijn leven die me hebben aangemoedigd en gesteund. En een dankwoord aan mijn engelen en gidsen voor hun boodschappen van vreugde en genot.

Inleiding

Engelen kunnen vliegen omdat ze niet te zwaar aan zichzelf tillen.

G.K. CHESTERTON

Al meer dan 45 jaar werk ik met engelen en in die periode is de belangstelling van het publiek voor engelen steeds groter geworden. Al een geruime tijd deel ik mijn ervaringen met anderen door middel van lezingen, cursussen en workshops; met dit boek hoop ik echter meer mensen te kunnen helpen om engelen in hun dagelijks leven te introduceren. Ik geef u in dit boek een inleiding tot de verborgen magie van de engelenwereld, waar alles mogelijk is, en ik zal u helpen om met allerlei soorten engelen te communiceren en te werken. Communiceren met engelen is niets nieuws; door de hele geschiedenis heen, al sinds de vroegste tijden en in vele culturen, zijn er vermeldingen van intelligente, meelevende wezens die uit onbekende werelden komen om te helpen, te troosten of boodschappen van hoop te brengen. Vandaag, in onze drukke, stresserende en materialistische wereld, winnen engelen aan populariteit – ze komen zelfs regelmatig voor in boeken en films. Het komt hoe langer hoe meer voor dat zelfs sceptische mensen ontmoetingen met engelen beschrijven. Zo zijn er verhalen over mensen die op de heide of op een bergtop verdwaald zijn en worden gered door een vreemdeling die daarna spoorloos verdwijnt. Anderen hoorden vanuit het niets een stem die hen voor naderend gevaar waarschuwt, of voelden een onzichtbare hand hen voorzichtig uit de weg duwen van een voorbijrazende vrachtwagen.

Tegelijkertijd richten steeds meer mensen zich tot de engelen om bij hen hulp en steun te zoeken, en die ook te vinden – bijvoorbeeld in moeilijke om-

standigheden, zoals een ziek familielid of een persoonlijke crisis. Genezers en therapeuten worden dikwijls door de aanwezigheid van engelen geholpen. (En heel wat chauffeurs hebben al ondervonden dat de hulp inroepen van een 'parkeerengel' hen daadwerkelijk helpt bij het vinden van een parkeerplaats! Er zijn genoeg gewone engelen voor de kleinere taken.) We wachten niet langer tot de engelen ons opzoeken; steeds meer mensen zoeken zelf contact met deze wezens van licht, dikwijls door deel te nemen aan workshops of cursussen die door mensen zoals ik worden gegeven, voor wie engelen een deel van het dagelijks leven uitmaken.

Hoe mijn werk met de engelen is begonnen

Mijn jeugd heb ik in een afgelegen deel van de Cotswolds in Engeland doorgebracht. Het vredige, onvervuilde platteland leek me een magische plaats. Ik was me er altijd van bewust dat er iets gonsde, een scheppende energie die de bloemen en bomen deed groeien. Toen ik voor het eerst over elfjes hoorde, was ik vastbesloten hen te ontmoeten; op maanverlichte nachten lag ik voor het venster van mijn slaapkamer te gluren, in de hoop hen te zien dansen. Ik heb hen nooit gezien, maar ik was er zeker van dat ze er waren. En tijdens heldere nachten voelde ik dat de sterren voor me zongen.

Mijn ouders waren geen religieuze mensen – mijn stiefvader was zelfs een scepticus van nature. De eerste persoon die me met spirituele ideeën in contact bracht, was mijn tante, een theosofe en amateur-astrologe. Ik logeerde regelmatig bij haar en ontdekte zo haar verzameling fascinerende boeken, die ik gulzig verslond. Zo leerde ik dat alle natuurlijke dingen – mensen, bomen, bloemen, zelfs sterren – door engelen of geesten worden beschermd en geleid. Volgens de theosofie is de natuurlijke wereld vol geesten; de elfjes die ik zo graag wilde zien, zijn natuurgeesten die druk in de weer zijn met het onderhoud van het natuurrijk waarvan de mensen afhankelijk zijn.

Theosofie is een mystieke religie die ideeën uit oosterse religies en westerse filosofieën samenbundelt. In de boeken van mijn tante stond dat alle religies op eenzelfde heilige waarheid zijn gebaseerd: dat de wereld waarin we leven gemaakt is door een goddelijke wijsheid of macht, die welwillend is en mededogen heeft. Door de eeuwen heen hebben alle grote leermeesters en profeten steeds diezelfde tijdloze wijsheid verkondigd, die naar gelang van culturele en historische behoeften op verschillende manieren is geëvolueerd.

Theosofie heeft het ook over de reis die de ziel maakt door verschillende levenslopen en zo evolueert en aan wijsheid wint.

In ons huis was er geen bijbel, maar toen ik negen was, leerde ik een van de mooiste teksten uit de bijbel kennen, het Hooglied, in een gedichtenbundel van mijn moeder. Deze prachtige hymne vol lof aan de Schepper bracht mijn spirituele ik tot ontwaken en deed me van dan af naarstig zoeken naar iets anders dan wat de humanistische kijk op het leven me kon bieden. Op mijn veertiende sloot ik me aan bij de Buddhist Society (Boeddhistisch Genootschap), en dat was het startsein voor de jacht op de perfecte godsdienst. Door de jaren heen probeerde ik verschillende andere spirituele paden uit: boeddhisme, gevolgd door het christendom en dan transcendente meditatie. Ik verdiepte me in de literatuur en vond dat die filosofie een fundamentele waarheid bevatte die in alle religies terugkeerde en die ook heel erg in de lijn lag met mijn eigen geloofsopvattingen. Het was echter nadat ik had leren mediteren dat mijn visioenen begonnen.

Een nieuw begin

*Nooit ben ik mijn eerste ontmoeting met de engelen vergeten
en hoe het mijn hele levensvisie veranderde.*

In 1974, net voor mijn dertigste verjaardag, zat ik fysiek en mentaal totaal aan de grond. De voorbije tien jaar had ik eigenhandig twee kinderen grootgebracht (hun vader was in het buitenland gaan wonen). Ik woonde dicht bij mijn ouders in Durham, waar ik net een onderwijskursus had afgerond; ik was uitgeput, en het was dan ook niet verbazingwekkend dat de bof me goed te pakken kreeg, en ik tegelijkertijd ook last van astma begon te krijgen. Om mijn genezingsproces sneller te laten verlopen, bracht ik veel tijd in bed door om te mediteren. Soms voelde ik me heel triestig en alleen, overweldigd door de stress die mijn leven als alleenstaande moeder met zich meebracht; op zulke momenten begon ik gewoonlijk te bidden om mezelf zekerder te voelen.

Op een dag kreeg ik een sterk gevoel dat er iets speciaals stond te gebeuren, en dat gevoel werd in de daaropvolgende dagen steeds sterker. Uiteindelijk, op een morgen, toen ik me na het mediteren heel gelukkig voelde, hoorde ik mooie, fluisterende stemmen die me zeiden dat ik me moest voorberei-

den op een ontmoeting met God. Ik besloot daaruit dat ik ging sterven. De idee leek me helemaal niet angstaanjagend, dus ging ik gewoon op mijn bed liggen wachten.

Toen ik daar lag, verscheen er een intens licht dat op me af kwam en mijn hoofd vulde. Op de een of andere manier beseftte ik dat dit een engel was, en ik vroeg: 'Ben jij Gabriël?' Er kwam geen antwoord, maar het licht werd steeds helderder en begon elk deel van mijn lichaam te vullen met een warme, pulserende energie. De warmte veranderde in een intense hitte, en voelde uiteindelijk aan als een vuur – maar ik voelde geen pijn en was niet in paniek; het was alsof het vuur mij met energie vervulde. Hoe lang deze visitatie duurde weet ik niet – het kunnen seconden of minuten zijn geweest – maar tijdens deze periode kon ik me niet bewegen. Na een tijdje steeg het licht naar boven en verliet het mijn lichaam via de kruin van mijn hoofd.

Toen ik eindelijk weer rechtop kon zitten, begon mijn rationele geest op volle toeren te draaien en dacht ik, *wat* was dat? Dat was ofwel een aartsengel, ofwel had ik net een soort aanval gehad! Ondanks mijn rationele denken, waardoor ik onvermijdelijk vragen had bij wat er was gebeurd, bevond ik mij nog ettelijke dagen daarna in een zalige mentale toestand. Ik voelde binnen in me een constante en duidelijke begeleiding, die me de dieperliggende spirituele levenswaarheden deed zien; het leek wel of ik met kennis was vervuld, die eerst beperkt bleef tot een soort van bewustzijn, en pas later ook in woorden tot uiting kwam. Mijn gewaarwording veranderde drastisch: ik merkte dat ik tot het hart van de dingen kon doordringen, en ik voelde mij verbonden met alles waar ik naar keek – een boom, een bloem, een dier – alsof ik rechtstreeks met hun essentie in contact stond.

Ik was vervuld van een prachtig gevoel van zekerheid dat alles in de wereld is zoals het moet zijn. Ik begreep dat niets, zelfs niet het kleinste detail, gebeurt zonder dat het deel uitmaakt van het goddelijke plan, dat elke gebeurtenis haar exacte plaats heeft in het steeds evoluerende verhaal van de schepping. We zijn bovendien een deel van die creatieve kracht, wat maakt dat onze eigen bedoelingen een rol spelen in de vorming van wat zich ontwikkelt. Mijn eigen leven was tot dan toe moeilijk geweest, maar in die genadige toestand zag ik duidelijk in dat alles wat ik had meegemaakt een voorbereiding was voor dat moment van revelatie. Mijn hele spirituele zoektocht had me geleid tot dat ene moment waarop ik een geschenk kreeg aangeboden – ook al begreep ik nog niet helemaal wat dat geschenk inhield.

Ik bleef de mooie fluisterende stemmen horen die daarvoor tot me hadden gesproken; ze waarschuwden mij om niet te veel over mijn ongewone ervaring te spreken. Mijn ouders vertelde ik een beetje over wat er was gebeurd; ik verkeerde in een totaal veranderde staat van bewustzijn, en ik moet toen heel vreemd hebben geklonken, maar gelukkig hadden ze veel geduld met mij. Tegelijkertijd gebeurden er ook vreemde dingen; mensen rond mij, bijvoorbeeld, merkten dat hun horloge was stilgevallen. En ik ontdekte dat ik de uitkomst van tombola's bij de plaatselijke rommelmarkten kon beïnvloeden – hoewel mijn innerlijke gids me liet verstaan dat ik dat beter alleen maar deed als het een ander ten goede kwam.

Mijn rationele geest probeerde nog altijd te begrijpen wat er was gebeurd, en ik richtte me tot experts voor meer advies. De eerste was een katholieke priester, die me enkel aanraade om naar een dokter te gaan! Maar door een gelukkig 'toeval' had ik de kans om te spreken met een universiteitsprofessor, die een Soefi was. In tegenstelling tot de priester, geloofde de Soefi wel in engelen, en onze gesprekken hielpen me om met beide benen op de grond te blijven en meer vertrouwen te hebben in het proces dat ik doormaakte.

Mijn zalige toestand duurde ongeveer drie maanden. In die periode verhuisde ik terug naar Oxfordshire – alle praktische veranderingen in mijn leven leken op dat moment met het grootste gemak te verlopen. Ik bleef boodschappen ontvangen van de mooie stemmen; een ervan was dat ik iemand zou ontmoeten en heel gauw zou trouwen. Zes maanden daarna ontmoette ik mijn echtgenoot Will Shaman. Al meer dan veertig jaar hebben we een opmerkelijke relatie, waarbij we elkaar steunen op onze spirituele tocht door soms moeilijke tijden, altijd met vreugde en geloof.

Ik was echter nog steeds op zoek naar de betekenis van wat mij was overkomen. Ik stond voor een uitdaging; als mijn ervaring echt was, moest ik alles wat mijn familie en school me over het leven had geleerd in twijfel trekken. Ik begon allerlei soorten medische literatuur te lezen, maar vond niets dat steek hield. Het was enkel in de geschriften van de mystici dat ik dingen terugvond over ervaringen die op de mijne leken. Aangezien ik geen wetenschappelijke verklaring vond, verdiepte ik me verder in de spirituele literatuur, en schreef ik gedichten over engelen.

Ik denk dat ik er deels op had *gehoopt* wel een wetenschappelijke verklaring te vinden zodat ik de gebeurtenis in mijn mentale dossiers zou kunnen klasseren onder de noemer 'ongewone voorvallen' en met mijn gewone leven zou

kunnen doorgaan. Normaal gezien omvat de visitatie door een engel ook de aankondiging van een of andere speciale taak. Mijn engel had me echter geen duidelijke instructies gegeven. Ik was in elk geval ook niet happig om voor een bepaalde missie te worden ingeschakeld, die ik misschien niet zou aankunnen. Ik kreeg met Will nog twee kinderen en we gingen in de buurt van Glastonbury wonen, wat me de kans gaf in stilte en rust te mediteren en een antwoord te vinden voor de betekenis van mijn ervaringen. Op een dag was ik met mijn jongste dochter in haar wandelwagen de vertrouwde wandeling door het mooie landschap van Somerset aan het maken. Op de terugweg voelde ik ineens een aanwezigheid achter me – het voelde aan als een enorm wezen dat uit het landschap groeide en zich in de lucht verspreidde. De aanwezigheid voelde zo overrompelend aan dat ik bijna naar huis rende, zonder achterom te durven kijken.

Een paar dagen nadien, tijdens het mediteren, kreeg ik een sterk innerlijk visioen: een beeld dat zo helder en duidelijk was, dat het leek alsof ik naar de televisie aan het kijken was. Ik zag een enorm grote engel die in een landschap aan het wandelen was, net zoals de engel die ik niet ver van ons huis had gezien. Zijn hoofd was in de lucht, omgeven door een lichtgevend aureool, en zijn vleugels streken over de aarde. In zijn linkerhand had hij een olijftak, in zijn rechterhand een blauw kristal. Hij droeg een blinkend wit gewaad en aan zijn voeten had hij bruine sandalen; naast hem liep een klein lammetje. Ik was zeer opgewonden en probeerde onmiddellijk mijn visioen te schilderen zodat ik alle details zou onthouden – ik kan het me nog altijd zeer duidelijk voor de geest halen.

Kort daarna vond ik een boek over engelen waarin de Levensboom werd beschreven, die een centrale rol speelt in de joodse mystieke traditie, de kabala. De Levensboom stelt de energiestroom voor die van de schepping uitgaat en zijn weg vindt door een reeks van kanalen en poorten. Elke poort heeft een bijbehorende aartsengel die als bewaker fungeert van een bepaalde spirituele kracht, bijvoorbeeld schoonheid, kracht of medeleven. Aan de voet van de Levensboom, zo leerde ik later, staat een aartsengel die Sandalphon heet, waarin ik later de aartsengel uit mijn visioen herkende. Sandalphon is een aankondiger van het aanbreken van het Messiaans tijdperk, wanneer we op aarde in vrede en harmonie zullen leven – de olijftak is natuurlijk het symbool van de vrede, en het lammetje staat symbool voor de Messias. Hier zat duidelijk een boodschap voor me in.